

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119208437
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119208437.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a Mgr. Katarína Arnouldová, vo veci starostlivosti o maloletú: Z. C., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov - matka: M. E., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX, a otec: P. C., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, I., o úpravu rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 19P/49/2019-43 zo dňa 20. januára 2020, v časti určenia výživného, takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti (výrok II.) a v závislom výroku (III. a IV.) p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. maloletú Z. C., nar. X.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú Z. zastupovať a spravovať jej majetok. Výrokom II. zaviazal otca s účinnosťou od 4.10.2019 prispievať na výživu maloletej Z. sumou 150,-eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. Výrokom III. rozhodol, že dlžné výživné za obdobie od 4.10.2019 do 20.1.2020 vo výške 585,48 eur súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 20,-eur splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok. Výrokom IV. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd po citovaní § 62 ods. 1, 2, 3, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 36 ods. 1 Zákona o rodine vecne rozsudok odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že návrh bol podaný dôvodne. Rodičia maloletej Z. spolu nežijú, matka s maloletou Z. býva u svojich rodičov v ich rodinnom dome, na domácnosť im prispieva sumou 100,- eur mesačne. Otec o maloletú nejaví žiadny záujem, naposledy ju videl cca pred pol rokom. Nakoľko matka zabezpečuje riadnu starostlivosť o maloletú Z., súd maloletú zveril do jej osobnej starostlivosti. Pri určení výživného súd vychádzal zo skutočnosti, že maloletá Z. navštevuje od septembra 2019 materskú školu, sú s ňou bežné výdavky, odkedy navštevuje materskú školu býva často chorá, preto sa matka zatiaľ nezamestnala, poberá rodičovský príspevok a prídavky na maloletú spolu vo výške 245,- eur mesačne. Matka iné vyživovacie povinnosti nemá. Otec sa na pojednávanie nedostavil, zo správy posledného zamestnávateľa otca - Q. Y. A., s.r.o. A. zo dňa 3.12.2019 súd zistil, že otec bol v spoločnosti zamestnaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.8.2018 na pozícii pracovník distribučného a návratového centra s nástupom dňa 31.8.2018, pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú s týždenným pracovným časom 36,68 hodín a základnou hrubou mzdou vo výške 5,5 eur za jednu odpracovanú hodinu, čo predstavuje mesačnú brutto mzdu vo výške 850,96 eur (5,5 eur krát 38,68 hod./týždeň = 212,74 eur krát 4 týždne = 850,96 eur mesačne). Pracovný

pomer bol s otcom skončený zamestnávateľom okamžite pre závažné porušenie pracovnej disciplíny - neospravedlnenú (zavinenú) opakovanú absenciu. Jeho čistá mzda v mesiaci september 2018 bola 712,34 eur. Podľa názoru súdu v danej veci je dôvodné pri určení výživného vychádzať s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine z príjmu otca, ktorý dosahoval v spoločnosti Q. Y. A., s.r.o. A., keď otec vlastnou vinou, nezodpovednosťou prišiel o toto zamestnanie, v ktorom dosahoval pravidelný čistý mesačný príjem minimálne vo výške 712,34 eur. Otec v súčasnosti podniká na základe živnostenského oprávnenia zo dňa 15.2.2019, súdu sa nepodarilo vzhľadom na nesúčinnosť otca zistiť jeho príjem z podnikateľskej činnosti.

3. Vzhľadom na uvedené, súd bol toho názoru, že určená výška výživného zodpovedá citovaným zákonným ustanoveniam, teda odôvodneným potrebám maloletej ako i zárobkovým možnostiam a schopnostiam povinného - otca, keď súd zohľadnil i ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému V. C., naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Piešťany vo výške 60,-eur mesačne.

4. Súd vyživovaciu povinnosť otca v súlade s ustanovením § 77 ods. 1 Zákona o rodine zvýšil s účinnosťou od podania návrhu dňa 4.10.2019, čím vzniklo otcovi dlžné výživné do 20.1.2020 (vyhlásenie rozhodnutia) vo výške 585,48 eur (pomerná časť za mesiac október 2019 a to 150,- eur delene 31 dní krát 28 dní = 135,48 eur + 3 mesiace - november 2019 až január 2020 krát 150,- eur = 450,- eur). Dlžné výživné, vzhľadom na jeho výšku a ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

5. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 Civilného mimosporového poriadku, tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletej. Odvolanie odôvodnil tým, si uvedomuje, že má voči dcére a synovi z prvého vzťahu vyživovaciu povinnosť. Je však bez práce a čo je ešte horšie aj bez domova. Nikto ho nechce zamestnať, nemá žiadny príjem, len dlhy a keby mu nepomôže sestra, mama so stravou, tak by určite neprežil. Na pojednávaní nebol, pretože vtedy nemal občiansky preukaz. Navrhovateľka vie veľmi dobre, že je z neho bezdomovec, taktiež vie, že má platiť na syna 60 eur mesačne, a to je žiak základnej školy. Uvádza, že sa o malú nezaujíma. Vždy keď chcel za dcérou ísť, tak mu to nebolo umožnené, pretože navrhovateľkina mama ho neznáša a zakazuje svojej dcére, matke jeho dieťaťa sa s ním stretnúť. Nemá ani mobilný telefón, aby jej mohol zavolať. Je si vedomý, že sa mu dlh na neuhradenom výživnom navyšuje, ale skutočne to nemá ako uhradiť a preto si myslí, že aj suma, ktorú navrhovateľka M. E. požaduje je príliš vysoká, vzhľadom na situáciu, v ktorej sa nachádza. Touto cestou chce napadnúť, že súd neprihliadol na to, že sa nedostavil na pojednávanie, nemohol sa zúčastniť. Nesúhlasí s rozsudkom, chcel by sa obhájiť osobne. Nemá žiadny príjem, nikto ho nechce zamestnať. Vie, že si vyživovaciu povinnosť musí plniť, ale sudkyňa neprihliadla na všetky skutočnosti.

7. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka. Uviedla, že odporca uvádza, že je nezamestnaný a z tohto dôvodu si nemôže plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletej Z. C., nar. X.X.XXXX. Je jej známe, že je živnostník /aspoň bol/, hoci nefakturuje žiadne mesačné faktúry nikde. Pracuje „načierno“, v Hlohovci na zateplňovaní bytov. Ako uvádza, že je bezdomovec, býva v I. s bratom. Vyživovaciu povinnosť si neplní ani na syna z predchádzajúceho vzťahu, na základe čoho je odsúdený na 15 mesiacov nepodmienečne. Nemá záujem vôbec pracovať, aby nemusel platiť výživné na deti. Navrhovateľ maloletú Z. C., nar. X.X.XXXX nenavštevuje. Naposledy ju navštívil v marci 2019. Z. sa ho bála a odvtedy na návštevu neprišiel. Telefonicky ju kontaktoval v roku 2019 dva krát. To svedčí o tom, že ju nemá záujem kontaktovať. Jedna návšteva a 2 telefonáty za kalendárny rok nestačia na to, aby si dcéra k otcovi vypestovala vzťah.

8. Voči odporcovi P. C., boli vedené dve pojednávania na Okresnom súde v Trnave na určenie výživného na maloletú Z. C.. Ani na jedno pojednávanie sa odporca nedostavil a to bez ospravedlnenia. Na pojednávaní mal možnosť sa vyjadriť k podanému návrhu o určenie výživného na maloletú Z. C.. Naďalej trvá na výživnom pre maloletú Z. C., stanovenom Okresným súdom Trnava.

9. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že nesúhlasí so znížením výživného, nakoľko podľa § 62 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z. z., o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je uvedené: "obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a

majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.“ Zníženie výživného nie je v záujme maloletej. Určenie výšky výživného ponecháva na úvahe súdu, ktorý bude prihliadať na finančné možnosti otca.

10. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec maloletej. Uviedol, že po narodení maloletej Z. C., nar. X.X.XXXX spolu s matkou - M. E. žili zhruba dva roky v spoločnej domácnosti. Na chod domácnosti i maloletej prispieval mesačne pracovnou odmenou poukazovanou na účet matky. Po ich rozchode maloletej navštevoval na regulérnej báze zhruba štvrt roku, následne sa jej matka začala čoraz častejšie vyhovárať na rôzne okolnosti, pre ktoré sa s dcérou nemôže stretnúť, ani telefonicky spojiť.

11. Na margo vyjadrenia, že nemá záujem pracovať/pracuje „načierno“ chce podotknúť, že ide o kontradiktórne tvrdenia. Ako živnostník sa potýkal s existenčnými problémami, keď sa ťažko domáhal odmeny za vykonanú prácu. Občasne prespával u matky či brata, no ten ho často krát aj napriek zaplatenému nájmu vyhodil z bytu na ulicu. Drvivú väčšinu zarobených finančných prostriedkov poskytoval na výživné pre maloletého syna, no keďže to nestačilo, bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody. Na záver svojho vyjadrenia chce uviesť, že súhlasí so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky. Po návrate z výkonu trestu odňatia slobody sa chce riadne zamestnať a svoju maloletú dcéru podporovať. Na jej výživu navrhuje prispievať vo výške 30 eur zo sumy životného minima na nezaopatrované, neplnoleté dieťa podľa osobitného zákon, nakoľko s poukazom na súčasné pomery nepovažuje za účelné zaväzovať ho k vyššej výživovej povinnosti, vedúcej ku kumulovaniu dlhov.

12. K vyjadreniu otca maloletej sa vyjadrila matka. Uviedla, že ako píše otec maloletej Z. C., žili v spoločnej domácnosti, ale len rok. Na chod domácnosti jej síce prispieval pracovnou odmenou, ale bolo to iba 3x za celú dobu spolužitia. Peňažné prostriedky jej prišli z Q., ktoré následne po pripísaní na jej účet použil na hry v automatoch a na alkohol. Čo sa týka jeho práce, má iba jeden názor :”Kto chce pracovať, prácu si nájde, len musí chcieť!

13. Nesúhlasí vôbec s výškou výživného 30 eur na maloletú Z. C., ale trvá na návrhu 150 eur. Na ostatné pripomienky otca, sa vyjadrila v predošlom odvolaní a preto sa nebude vyjadrovať znova.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP, § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej nie je dôvodné.

15. Predmetom konania bol návrh matky na zverenie a určenie výživného k maloletej Z., pričom súd prvej inštancie zveril maloletú do starostlivosti matky a výživné určil vo výške 150 eur mesačne s účinnosťou od 4.10.2019. Zároveň určil nedoplatok na výživnom.

16. Predmetom odvolacieho konania bola iba časť rozsudku, ktorou súd určil výživné na maloletú a s poukazom na dôvody otca predstreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na stanovenie výživného v rozsahu určenom súdom prvej inštancie, keď namietal, že je bez práce, nikto ho nechce zamestnať, nemá žiadny príjem.

17. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

18. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach odôvodnil, zároveň sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje, k namietanej výške, resp. rozsahu výživného na maloletú považuje za potrebné dodať nasledovné:

19. V zmysle súdom prvej inštancie aplikovaného ustanovenia § 75 Zákona o rodine pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávnených detí, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Z vyššie citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného dieťaťa, jednak na strane povinného v tomto prípade otca. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby dieťaťa pritom nezahŕňajú iba najzákladnejšie potreby, za ktoré sa považuje stravovanie, bývanie, obliekanie sa, ale aj širšie potreby, zdravotné, kultúrne, súvisiace s dochádzkou do školy, prípravou na budúce povolanie, s trávením voľného času, a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné nepravidelné výdavky, napríklad rôzne školské výlety, prípadne dovolenky a podobne a súd na ne musí pri určovaní výživného prihladnúť. Na strane oprávneného rodiča sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti, majetkové pomery, počet vyživovaných osôb. Na strane povinného rodiča sa prihlada najmä na jeho schopnosti, faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, t. j. na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Súd je povinný prihladať tiež na zárobkové možnosti povinného rodiča podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že rodič sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že súd zisťoval jednak potreby maloletej a jednak príjem rodičov. Na argumentáciu otca o jeho súčasnej finančnej situácii a neschopnosti plniť vyživovaciu povinnosť súd nemohol prihladať. Bolo preukázané, že otec pracoval v spoločnosti Q. Y. A., s.r.o. A. na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.8.2018 na pozícii pracovník distribučného a návratového centra s nástupom dňa 31.8.2018, pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú s týždenným pracovným časom 36,68 hodín a základnou hrubou mzdou vo výške 5,5 eur za jednu odpracovanú hodinu. Pracovný pomer bol s otcom skončený zamestnávateľom okamžite pre závažné porušenie pracovnej disciplíny - neospravedlnenú (zavinenú) absenciu a to opakovanú v období od 9.10.2018 do 13.11.2018, okamžité skončenie pracovného pomeru bolo zamestnancovi - otcovi oznámené listom zo dňa 14.11.2018. Čistý mesačný príjem otca bol nasledovný: august 2018 46,09 eur, september 2018 712,34 eur, október 2018 403,95 eur, november 2018 120,92 eur.

22. Otec svojim správaním (pracovnou nedisciplinovanosťou, nespoľahlivosťou, nezodpovednosťou a neospravedlnenými absenciami) zapríčinil skončenie pracovného pomeru z iniciatívy zamestnávateľa, a na takéto jeho správanie s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 ZR sa nahliada ako na vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Rovnako bolo preukázané, že z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti voči synovi bol Trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8T/24/2019 zo dňa 21. mája 2019 uznaný za vinného z neplnenia vyživovacej povinnosti a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmienenčným odkladom, keď skúšobnú dobu súd určil na 2 roky a 6 mesiacov. Zároveň bolo zistené, že otec maloletej podniká na základe živnostenského oprávnenia OU-TT-OZP1-2019-009713-2 zo dňa 15.2.2019. Predmetom podnikania sú prípravné práce k realizácii stavby a dokončovacie stavebné práce. Preto súd správne vychádzal z princípu potenciality.

23. V tomto smere odvolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu ČR - IV. ÚS 1181/2007 ÚS ČR, Rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 25CoP/14/2019-59 zo dňa 30.04.2019, ale i na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20. 2. 2019, sp. zn. 3 Cdo 236/2018, ktorý uviedol: Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihlada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu,

prípadne vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Obdobné negatívne dopady na možnosť platiť výživné, aké má konanie povinného, ktorým sa sám bez vážneho dôvodu (nie v dôsledku objektívnych príčin ním nezavinených), vzdal doterajšieho výhodnejšieho zamestnania (s vyšším príjmom) a zamenil ho za zamestnanie menej výhodné, kde dosahuje nižší príjem (§ 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine), má úmyselné protiprávne konanie povinného majúceho znaky trestnej činnosti, za ktoré bol vzatý do väzby a následne mu bol súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pri výkone ktorého došlo k poklesu alebo až strate jeho príjmov. Aj v takom prípade je namieste uplatnenie princípu potenciality príjmov. Skutočnosť, že takýmto konaním sa povinný vzdal objektívnej možnosti platiť výživné, nemôže byť na úkor oprávneného. Opačný výklad ustanovenia § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine by viedol k absurdným dôsledkom, medziiným k tomu, že povinný by sa svojim úmyselným násilným konaním voči oprávnenému s následnou väzbou a právoplatným uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody „zbavil“ (alebo mohol „zbaviť“) svojej vyživovacej povinnosti.

24. Z vyššie uvedeného je možné uzavrieť, že negatívne dopady na možnosť platiť výživné v súdom určenej výške, keď otec maloletej sa nezúčastnil dvoch pojednávaní a nepopieral potreby maloletej, si zapríčinil sám tým, že z práce v spoločnosti Q. Y. A., s.r.o. A. musel odísť pre svoju nezodpovednosť a ľahkovážny prístup k práci, čím sa vzdal objektívnej možnosti platiť výživné.

25. Dôvodným preto bolo vychádzať z jeho príjmu 712,34 eur, keď pri určení výživného súd prvej inštancie zohľadnil aj ďalšie do úvahy prichádzajúce skutočnosti.

26. Pokiaľ otec maloletej namietal tú skutočnosť, že pred súd prvej inštancie sa nedostavil z dôvodu straty občianskeho preukazu, tu odvolací súd udáva, že svoju neprítomnosť mohol ospravedlniť, zaslať vyjadrenie k návrhu matky, resp. sa iným spôsobom zaujímať a reagovať na tvrdenie matky a listinné dôkazy založené v spise. Sám sa dobrovoľne vzdal možnosti zúčastniť sa pojednávania, reagovať na tvrdenia matky a dôkazy vykonané pred súdom, preto na túto odvoláciu námietku súd nemohol prihliadnuť. Po posúdení súdom prvej inštancie zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov maloletej s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletej Z., odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvej inštancie, že je dôvodné zaviazať otca na platenie výživného na maloletú vo výške 150 eur mesačne. Takto určená výška výživného zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov dieťaťa, ako i odôvodneným potrebám maloletej.

27. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutej časti (i v závislom výroku III. a IV.), s použitím ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

29. Senát odvolacieho súdu prijal tento rozsudok pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).